

متن پرسش

سلام و وقت بخیر خدمت استاد و معلم گرامی: یک مورد مشکلی بود خواستم از شما راهنمایی بگیرم. ما در جوی کار می‌کنیم که عموماً افراد مومن و انقلابی هستند و تلاش برای حل مشکلی از مملکت دارند، اینکه خیلی مادی نباشند و تلاش و همتشان برای رفع مشکل و یا پیشبرد طرح و هدفی در کشور باشه در خیلی از این همکاران دیده می‌شود. موردی که هست افرادی در مجموعه هستند که خود را با کار تعریف می‌کنند (همین کارهایی که ذکر شد) و تعادل تهذیب، تحصیل، ورزش و یا بگوئیم خانواده، کار، ارتباط با خدا را ندارند. برای مثال اشخاصی بدون چشمداشت مادی خاص و یا با اندک ضرورت آن که از صبح ساعت ۷ دنبال کارها باشه تا ساعت ۹-۱۰ شب. بقول خودشون کار زیاد و فرصت کم است و ۲۴ ساعت زمان کمی برای یک روز است و مشکلات و کارها بسیار زیاد هستند. این افراد خودشون رو در کار غرق می‌کنند، نماز رو به سرعت برگزار می‌کنند، برنامه عبادی خاصی از ایشان نمی‌بینی ولی از لحاظ کاری و در جامعه در تراز بالایی قرار دارند. خواستم حضرت عالی بیانی و سخنی بفرمایید برای چنین افرادی و ماهایی که شاید بعضی اوقات برنامه زندگیمون از حالت تعادل خارج میشه و به این سمت کشیده میشه چراغ راه همیشگی و راهنما باشه. با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید اگر رابطه‌مان را با خداوند در میدان گسترده رحمت به او مدّ نظر قرار دهیم و در ظرائف عبادات و رعایت خانواده و ارحام در حدّ متعادل وارد شویم، نتایج بهتر و پایدارتری می‌گیریم. سادگی و قناعت بسیار خوب، ولی سخت‌گیری به خود و خانواده، نه. موفق باشید